

GUDS FRED I MAGTESLØSHED

Sommerlejren 2014, søndag d. 20. juli 2014. Leif G. Jensen

Joh 20,19: Om aftenen den samme dag, den første dag i ugen, mens disciplene holdt sig inde bag lukkede døre af frygt for jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem og sagde til dem: "Fred være med jer!"

2 Kor 13,4: For Jesus blev korsfæstet i magtesløshed, men han lever ved Guds magt, og vi er magtesløse i ham, men for jer skal vi leve sammen med ham ved Guds magt.

Hvad er magtesløshed? Det er vel noget med, at vi mangler overskud, magt og kraft. Derfor magter vi ikke livet. Og heller ikke døden. Det siges her om Jesus: Han blev korsfæstet i magtesløshed. Og om os kristne: Også vi er magtesløse i ham, men for jer skal vi leve sammen med ham ved Guds magt. (2 Kor 13,4). – Men her tales jo både om at være magtesløs, og om at leve med Jesus ved Guds magt. Hvordan hænger det sammen? Magtesløsheden er jo en tilstand, vi ikke kan ændre på, og alligevel har vi ikke mistet modet.

"Guds Fred i magtesløshed." Men kan der overhovedet været noget godt i magtesløsheden? Umiddelbart vil vi svare NEJ!

Før evangeliet svarer og modsiger os, vil jeg lægge lidt mere til, for at understrege, hvor umuligt livet bliver, når vi er magtesløse.

I.

Tænk på noget, du ikke magter, og som har gjort dig magtesløs. Det har sat sig fast: Sygdom, f.eks. Den kan jo være kronisk og uhelbredelig. Du kan ikke gøre dig selv rask. Eller når du lider af et handicap. Du er handicappet på den og den måde, og det kan du ikke ændre på. Eller du har lidt et stort tab gennem dødsfald, ved andres svigt overfor dig eller ved selv at have svigtet andre. Og det kan ikke genoprettes af dig. Eller i menighedens liv og arbejde. Der mangler simpelthen kræfter. I er for få, I er for gamle, eller I har for mange nederlag bag jer. Da er I magtesløse.

Alt tyder på, at vore personlige muligheder sætter grænsen for, hvad vi kan udrette i vores private liv. Og er det ikke også sådan, at det, vi kan udrette sammen som kristne i vores menighed, bygger på summen af det, vi hver især magter? Det og intet andet?!

II.

Men her modsiges vi af et stort og glædeligt "men!"

Vores personlige liv er umuligt, når vi er magtesløse, og vores liv i menigheden er umuligt når vi er magtesløse. Men hvad nu, hvis vi lever sammen med en person, som kan og vil gøre det nødvendige for os?

Da er vi jo stadig magtesløse, MEN alligevel kan vi leve i håb på grund af den anden! Hvis denne anden gør, hvad der er nødvendigt i sygdom, under nederlag, i vores skyld og midt en kristen menighed af svage kristne, da gør det ikke noget, at du er magtesløs. Da kan du overgive dig til ham.

DISCIPLENES situation efter Jesu korsfæstelse var jo netop "magtesløshed". De var ramt. Og de forstod ikke, hvorfor det var gået sådan. Det var en situation, de ikke kunne vikle sig ud af. Jo, de var skyldige på mange måder og havde svigtet op til Jesu korsfæstelse: Da de skulle bede med Jesus, faldt de i søvn. En af dem, Judas, forråbte ham. Og en anden, Peter, fornægtede Jesus. Og de flygtede alle i mørket, da han blev fanget. – Men det forklarede ikke, at Jesus skulle dø. Der måtte være en større grund til det! Og det gjorde dem så fuldstændigt magtesløse. For den grund virkede så umulig og uvirkelig. Alt det, de var oplært til og skulle gøre med ham, lå i ruiner. – Hvordan skulle de kunne komme videre.

Vi kan til tider stille de samme spørgsmål. Hvordan kommer vi videre som kristne og som menighed? Vi er svage, afmægtige og magtesløse, vi er skyldige og feje.

III.

I vores magtesløshed kommer Han! Herren kom til disciplene påske aften, mens dørene var lukkede af frygt for jøderne. Han kunne og kan det, vi ikke kan. Og han gjorde og gør det, ingen af os kan gøre. Han viste dem sine

hænder og side: Disse mærker viser os, at han kunne det, ingen andre kunne. Han kunne dø for vore synder – og opstå fra døden. Han skabte forsoning og frelse. Midt i deres magtesløshed sagde han til dem: *"Fred være med jer!"*. Også Thomas fik denne fred trods hans modstand og vantro. Og til os siger han også: *"Fred være med jer!"*

Til Thomas og alle os andre, som lever efter Jesu himmelfart, skriver evangelisten Johannes: *Dette er skrevet for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og have livet i hans navn.* Ordet i EVANGELIE-BOGEN giver virkeligt liv. Jesus kommer til os gennem lukkede døre.

IV.

Nu er vi inddraget – nu sker det med os. Både, hvad han gør for os i vores magtesløshed, og hvad han gør gennem os i vores magtesløshed. Derfor findes der FRED i magtesløsheden! GUDS FRED. Ligesom når en læge tager over og forvisser patienten om, at det er en operation, som han har gjort mange gange før. Da er der fred i magtesløsheden. Og ligesom når du kan stole på, at en ven gør det, du ikke magter: I vores sygdom: Vi beder og overlader sagen til Herren. – Når livets vilkår har gjort det umulig for dig, et handicap, en kronisk lidelse, da siger han: *"Jeg er med dig!"*, og da er han med dig! – Og i vore personlige relationer, når vi har mistet ved dødsfald eller på anden måde lidt tab, da overlader vi det til Herren og venter med håb på de dødes opstandelse og den evige salighed. – Og i vore menigheder. Her siger Gud jo til os, at Kristus blev korsfæstet i magtesløshed, og at vi er magtesløse i ham. Men det er et godt sted at være magtesløs – hos ham.

Han gør det, ingen af os kan gøre: Frelser os og gør os salige. Han gør os til Guds børn med alt, hvad det betyder. Han lader alle ting virke sammen til det bedste for dig. Også når du lider åndeligt under din skyld – på grund af "sygdommen til døden" – arvesynden. Og når du lider i din krop og er på vej mod legemlig død. Da siger han: FRED VÆRE MED DIG.

Magtesløse i ham! Det vil vi gerne være. Amen.